

Publicerad 2014-02-07 12:44 av Anita Westin

en ensam ton ur flyktingbåten

en ensam ton ur flyktingbåten spelar
ur nyss infärgad grund ett stråk som delar
det har en stämma ifrån havets botten
ett strå som växer strävar upp mot ytan

är det kunskap från en annan plats
som gör det möjligt här att simma
i det gråa vattnet lämna, låta
sorgen fara

vara där den är; gå från det ena
till det andra, det som kommer sen

jag reser mig och stiger ur den ranka båten
med roten under marken fast som helar
alla mina dagar livet vänder
det strålar något från det jag inte sett

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anita Westin med Poeter.se id #45035 innehar upphovsrätten